

under større Pres end Jærnbanebestyrelsen. Naar Publikum siger: Det er galt lavet, Læsesporene maa staffles os anderledes lagte, saa ville de ogsaa blive lagte anderledes, men vi skulle ikke her gribe ind, vi skulle kun sige, at vi ønske, at Administrationen der maa gøre sin Pligt. Jeg tror, at Rigsdagen vilde bære sig ganske galt ad, hvis den sagde: Dette er Hovedpunktet i denne Sag, om vi, naar vi faa en Godsbanegaard, som vi ellers alle mene er god, skulle distere, at Sporene skulle lægges paa det eller det Sted. Jeg kan ikke tro det, og end mindre kan jeg forstaa, naar det ærede Medlem (Sunn) i Dag vilde gøre det til en stor Sag, der skulde bringe Byen i Oprør under den forestaaende Bevægelse i de nærmeste Dage, Borgerrepræsentantvalgene, saaledes at Kommunen skulde tage sig af, om disse Læsespor bleve flyttede. Det er dog en Misforstaaelse, ærede Medlemmer tage fejl, og det gør man saa ofte, naar man taler om Kommunen, idet man nævner Kommunalbestyrelsen, men tænker paa, hvad der kan interesse Befolkningen. Jeg kan dog ikke tænke mig, at nogen Sinde Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse skulde komme til at tale med om, hvor Jærnbanen skulde lægge sine Spor, paa det eller det Sted paa Banegaardsterrainet, thi det er dog klart, at det er en Sag, der maa ligge under Jærnbanebestyrelsen. Handler den fejl, saa vil Publikum klage over det, og saa blive de nok lagte rigtigt, men nu at sætte denne store og vigtige Sag, som vi ere lykkelig ude over, og en Bevilling af 1,800,000 Kr. i Bøve og opfordre Befolkningen i Kjøbenhavn og Folketinget til at tage Sagen op, revidere den og sende os den tilbage som daarlig gjort Arbejde, det er dog ganske mærkeligt. Jeg tror, at Flertallet der efter Sagens Betydning og Rigsdagens Stilling har gjort ret i at sige: Vi henlede atter og atter Administrationens Opmærksomhed paa, at det er noget, vi synes er urigtigt, og som vi bede ændret; og naar det er gjort, kunne vi rolig sige, at vi ere tilfredse med hele den store Plan og anbefale vedblivende at tage Lovforslaget, saaledes som det foreligger.

Sunn: Til den ærede Ordfører, der nu satte sig, maa jeg bemærke, at det kan saa godt være, at jeg overbuderer Spørgsmaalet om den tilkommende Indretning af Kjøbenhavns Banegaard i dens Forhold til Publikum. Men jeg vil dog tillade mig den Bemærkning, at jeg synes, det er det, som Rigsdagen har at varetage. Det rent tekniske i en saadan Banegaardsplan, det at Sporene blive heldigt ordnede, at de for-

stellige Organer for Banegaardens Benyttelse jærnbanemæssigt set komme til at ligge paa bedste Maade og blive knyttede paa bedst mulig Maade til hinanden, forekommer det mig, at Rigsdagen bør holde sig helt uden for, thi det fordrer en teknisk Kundskab, som Rigsdagen ikke kan sidde inde med. Men derimod det andet, Jærnbanegaardens Forhold til Publikum, til Forretningstilivet, til Byen Kjøbenhavn, synes det mig virkelig, at vi have den allerstørste Grund til at lægge al den Bøgt, vi kunne, paa at saa ordnet paa den Maade, vi anse for foretrukket. Jeg kan heller ikke understrive den Betragtning, at Rigsdagen ikke skal se paa en saadan Del af den Plan, som foreligger, at det er aldeles omsonst, at man overhovedet forelægger Rigsdagen Planer til den Slags Byggearbejder. Det er jo netop den Del af saadanne Planer, som Rigsdagen bør overveje, det er det, som Rigsdagen bør varetage. Og den ærede Ordfører gjorde sig ganske vist skyldig i en Fejltagelse, som forundrede mig noget, efter som hans Behandling af Sagen i Udvalget aldrig har aabnet det Indblik i hans Betragtninger, naar han sammenlignede de nuværende Læsespors Afstand fra Byen under de nuværende kjøbenhavnske Godsbanegaardsforhold med den vordende Plan af 1896. Der bør jo slet ingen Sammenligning være derimellem. Rigsdagen har vedtaget at flytte den nuværende Banegaard, fordi den har erkendt, at den ikke er fyldestgørende, og saa mener jeg, at man skal lade den ligge i Fred. Nej, den Sammenligning, der er at gøre, er mellem Læsesporenes Afstand efter Banegaardsplanen af 1894, som Rigsdagen har vedtaget, og efter Banegaardsplanen af 1896, som Regeringen nu forelægger, og hvorved den ønsker at forandre disse Forhold. — Til den ærede Minister turde jeg tillade mig den Bemærkning, skønt ikke foranlediget fra hans Side, men altsaa snarest som noget, jeg glemte, da jeg før talte, at jeg frygter absolut ikke, at den ærede Minister har nogen Bagtanke i dette Forhold. Jeg tager den ærede Ministers Erklæring i Forgaars absolut for gyldig og føler mig overbevist om, at den ærede Minister er i den bedste Tro. Jeg har altsaa slet ikke villet fremhæve den ærede Ministers Bestræbelser for at ordne Forholdene saaledes, at en fremtidig Flytning af Personbanegaarden blev mulig, men jeg har villet fremhæve Jærnbaneautoriteternes Ønsker i saa Henseende, Ønsker, om hvilke jeg ubetinget skal erklære, at de fra et Jærnbaneafstandpunkt ere absolut berettigede. Der er ingen Ting at sige paa, at man har disse Ønsker, men der